

TEATRE D'EPIDAURE

Autor: Policlet el jove

Localització: Epidaure (Peloponés)

1-Context històric: 350 aC. Finals del període clàssic inici de l'hel·lenístic. Durant les guerres mèdiques l'acròpolis d'Atenes va quedar destruïda i es va començar a reconstruir. després s'iniciaran les guerres del Peloponés enfrontament de les diferents polis gregues en contra de la supremàcia d'Atenes. Totes les ciutats gregues van passar a ser sotmeses per un rei de Macedònia anomenat Felip (338 aC) pare d'Alexandre el Gran. Alexandre el Gran tenia el projecte de crear un sol imperi, des d'Europa fins a Àsia, amb la llengua i la cultura gregues com a base. A la seva mort, però, el seu imperi es va dividir en diferents regnes.

2-Anàlisi formal i estilístic:

2.1. Anàlisi formal:

Material: pedra

Sistema constructiu: arquivat

Elements de suport i suportats: grades i murs laterals per aguantar el terreny (murs de contenció) Aprofitament dels turons propers per construir-hi les graderies.

Espai exterior i interior: Càvea (grades), orquestra, escena i prosceni. Al centre del teatre hi havia l'orquestra molt gran de forma circular que era on es cantava i ballava i al mig hi havia un altar dedicat a Dionís que era el déu del vi i la gresca. L'orquestra estava envoltada (en $\frac{2}{3}$ parts) per la càvea i l'altre $\frac{1}{3}$ part l'ocupava l'escena. No es té cap constància de com era l'edifici de l'escena perquè no s'ha conservat però podria ser que fos un pòrtic d'ordre jònic. Entre l'orquestra i l'escena hi havia el prosceni. El prosceni era un espai elevat on actuaven els actors que tenia un teló rudimentari per tal de variar els decorats. El mecanisme funcionava al revés dels talons moderns, és a dir, el teló pujava i no baixava.

La càvea Tenia una capacitat per 11 i 15 mil persones. Hi havia 13 escales repartides per tota la graderia que distribuïen a la gent per anar a les grades inferiors i 21 més que servien per distribuir a la gent a les grades superiors.

Els seients per la gent important eren de pedra amb respall i posa braços.

Tenia una visibilitat i un so molt bo des de qualsevol punt.

S'hi entrava per 2 accessos laterals que portaven a un passadís situat entre l'orquestra i l'escena que portaven a la càvea a través de 13 escales.

2.2. Anàlisi estilístic:

Estil: període clàssic i hel·lenístic

Autor: Policlet el Jove

Per època correspon al final del període clàssic principis de l'hel·lenístic, però té les característiques pròpies dels teatres, que tots es construïen seguint el mateix patró: Càvea (grades), orquestra, escena i prosceni.

3-Funció i significat

Funció: lúdica i religiosa.

La ciutat d'Epidaure es va fer famosa perquè hi havia el santuari d'Asclepi, déu de la medicina que guaria als malalts. A l'època hel·lenística el seu culte va créixer i aquest santuari era visitat per molts malalts de tota l'Hèl·lade. Per això s'hi va construir el teatre més gran de Grècia.

Tipologia: teatre

Interpretació: les obres de teatre gregues que es posaven en escena formaven part de les festes celebrades en honor a Dionís, el deu del vi i de la gresca. Al principi els teatres tenien una finalitat religiosa i era on es feien les ofrenes a Dionís.

A les primeres obres dramàtiques l'acció l'explicava el cor, mentre que els actors tenien un paper secundari; per això, l'espai de l'orquestra era tan important i el prosceni ocupava un lloc menys preminent. A mesura que els actors van anar agafant més importància els van posar al prosceni. I més tard van anar agafant noves formes teatrals i el cor va desaparèixer.